

Identifica't **Subscriu-te**

Preu: dia 1 € / mes 6 € / any 48 €

EL PUNT AVUI+
 DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

AVUI	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES
			
6° 15°	6° 16°	8° 17°	9° 19°

Barcelona Tria el teu municipi

Diumenge, 21 gener 2024

CULTURA 13 maig 2010 2.00 h

LA CONTRA

Un home lliure

■ Bonaventura Ansón mostra a La Mercè obres de totes les seves etapes, sobre la llibertat

Bonaventura Ansón, amb una de les seves creacions. **LLUÍS SERRAT.**

XAVIER CASTILLÓN

Arribem a La Mercè el dia abans de la inauguració de *Trajectes*, cap al vespre, sense cita prèvia. Al mig del claustre, Lluïsa Xarnach, responsable del muntatge, està fent els últims retocs a l'escultura monumental que serà el principal reclam de la mostra, sobretot en Temps de Flors. Al seu costat, ajupit, hi ha un home molt concentrat en la feina. Un operari, suposem. S'aixeca i es presenta: «Bonaventura Ansón, escultor.» Primera i agradable sorpresa: l'artista tossenc –«De Tossa, no de Tossa de Mar», matisa– és la cordialitat personificada. I de seguida es converteix en guia apassionat de la seva exposició, *Trajectes*, una espècie de retrospectiva de la seva obra, però a partir d'una selecció de peces amb una temàtica concreta: la idea de llibertat i, molt sovint, la pèrdua d'aquesta llibertat. Més que un tema és gairebé una obsessió per a **Bonaventura Ansón**: l'exposició s'obre amb dos dibuixos que va fer quan tenia només 12 o 13 anys i estava internat a Santa Maria del Collell. Un representa un pany tancat; l'altre, la bata que portava, identificada amb el seu cognom i un número. «Ansón 222: va ser el primer

número que em van adjudicar a la meua vida per tenir-me controlat. Aquí vaig començar a sentir la pèrdua de la llibertat», rememora. Els rigors de l'internat oprimien aquell noi, que fins llavors havia viscut lliure, a tocar del mar, en una família de pescadors.

L'exposició, amb una simbologia força entenedora –en tot cas, és molt recomanable la visita guiada que hi oferirà el mateix artista aquest dissabte a les 7 de la tarda–, té els seus orígens en l'experiència pedagògica que Bonaventura Ansón ha portat a terme durant els últims dos anys, dins del taller de ceràmica de l'Escola Municipal d'Art. Juntament amb les ceramistes Tani Pijem i Gabriela Marrero i sota la direcció tècnica de Provi Casals, Ansón ha realitzat diverses obres amb aquest material, entre les quals hi ha la que ocupa l'espai central del claustre, com un gran mòbil format per peces de ceràmica amb els colors primaris de la joventut, que floten i intenten no ser capturades en gàbies, fins que acaben el seu trajecte vital, ja destenyides, en una espècie d'abocador, que, com diria Jorge Manrique, és el morir o, com a mínim, la fi de les il·lusions. «És el goig de viure o l'obligació de sobreviure?», es planteja l'artista. «Anem perdent llibertats segons ens anem fent grans, i al final te les poden treure totes menys una: la llibertat de pensament», afirma, contundent, Bonaventura Ansón mentre volta entre la quarantena de peces de ceràmica, marbre, metacrilat i altres materials que formen la mostra: una reflexió sobre l'absurd de la guerra, la inestabilitat del poder, el desig de llibertat i la força de l'esperit, construïda amb calaveres, reixes, fragments de vaixells mil·lenaris, minotaures vells que ja no tenen lloc a les orgies dels déus, i reflexions contra el «jo» i el «meu» que ens esclavitzen. Un esplèndid resum de més de 40 anys de creació i reflexió, que es pot visitar fins al 4 de juny.